

HOTĂRÂRE nr. 1.876 din 22 decembrie 2005

privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de vibrații

EMITENT: GUVERNUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 81 din 30 ianuarie 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,
Guvernul României adopta prezenta hotărâre.

CAP. I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Obiectivul și domeniul de aplicare

ART. 1

Prezenta hotărâre stabilește cerințe minime pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătatea și securitatea lor care apar sau pot să apară datorită expunerii la vibrații mecanice.

ART. 2

Prevederile prezentei hotărâri se aplică activităților în exercitarea cărora lucrătorii sunt sau este posibil să fie expuși la riscuri generate de vibrații mecanice în timpul activității.

ART. 3

Prevederile legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE se aplică în totalitate întregului domeniu prevăzut la art. 2, fără a aduce atingere prevederilor mai restrictive și/sau mai specifice incluse în prezenta hotărâre.

ART. 4

Pentru aplicarea prezentei hotărâri expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

- a) vibrație transmisă sistemului mana-braț - vibrația mecanică, în cazul în care este transmisă sistemului uman mana-braț, care generează riscuri pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, în special afecțiuni vasculare, leziuni osoase sau articulare, afecțiuni neurologice sau musculare;
- b) vibrație transmisă întregului corp - vibrația mecanică, în cazul în care este transmisă întregului corp, care generează riscuri pentru sănătatea și securitatea lucrătorilor, în special lombalgie și traumatisme ale coloanei vertebrale.

SECȚIUNEA a 2-a

Valori limita de expunere și valori de expunere de la care se declanșează acțiunea

ART. 5

- (1) Pentru vibrațiile transmise sistemului mana-braț:
 - a) valoarea limita de expunere zilnică profesională, calculată pentru o perioadă de referință de 8 ore, este de 5 m/s²;

b) valoarea expunerii zilnice de la care se declanșează acțiunea, calculată pentru o perioadă de referință de 8 ore, este de $2,5 \text{ m/s}^2$.

(2) Expunerea lucrătorilor la vibrațiile transmise sistemului mana-braț este evaluată sau măsurată potrivit dispozițiilor pct. 1 din partea A a anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 6

(1) Pentru vibrațiile transmise întregului corp: a) valoarea limită de expunere zilnică profesională, calculată la o perioadă de referință de 8 ore, trebuie să fie de $1,15 \text{ m/s}^2$ sau să aibă o valoare a dozei de vibrații de $21 \text{ m/s}^{1,75}$;

b) valoarea expunerii zilnice de la care se declanșează acțiunea, calculată la o perioadă de referință de 8 ore, trebuie să fie de $0,5 \text{ m/s}^2$ sau să aibă o valoare a dozei de vibrații de $9,1 \text{ m/s}^{1,75}$.

(2) Expunerea lucrătorilor la vibrațiile transmise întregului corp trebuie să fie evaluată sau măsurată potrivit dispozițiilor pct. 1 din partea B a anexei.

CAP. II

Obligațiile angajatorilor

SECȚIUNEA 1

Stabilirea și evaluarea riscurilor

ART. 7

(1) În executarea obligațiilor prevăzute în legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE angajatorul trebuie să evalueze și, dacă este necesar, să măsoare nivelurile de vibrații mecanice la care sunt expuși lucrătorii.

(2) Măsurarea se efectuează în conformitate cu partea A pct. 2 sau cu partea B pct. 2 din anexa, după caz.

ART. 8

(1) Nivelul de expunere la vibrația mecanică poate fi evaluat prin intermediul observării practicilor de lucru specifice și prin trimiterea la informațiile relevante cu privire la magnitudinea probabilă a vibrațiilor corespunzătoare echipamentelor sau tipurilor de echipamente utilizate în condițiile specifice de utilizare, inclusiv informațiile de această natură furnizate de producătorul echipamentului.

(2) Operația prevăzută la alin. (1) se deosebește de măsurare, care necesită utilizarea unei aparaturi specifice și a unei metodologii corespunzătoare.

ART. 9

(1) Evaluarea și măsurarea prevăzute la art. 7 trebuie să fie planificate și efectuate de serviciile competente, la intervale corespunzătoare, ținându-se seama de prevederile din legislația națională care transpune prevederile Directivei 89/391/CEE referitoare la competențele serviciilor de protecție și prevenire și ale lucrătorilor desemnați, cu atribuții în domeniul securității și sănătății în munca.

(2) Datele obținute din evaluarea și/sau măsurarea nivelului de expunere la vibrații mecanice se păstrează într-o formă adecvată pentru a permite consultarea la o dată ulterioară.

ART. 10

La evaluarea riscurilor angajatorul trebuie să acorde o atenție deosebită următoarelor elemente:

- a) nivelul, tipul și durata expunerii, inclusiv orice expunere la vibrații intermitente sau la socuri repetate;
- b) valorile limita ale expunerii și valorile de expunere de la care se declanșează acțiunea, prevăzute la art. 5 și 6;
- c) orice efecte asupra sănătății și securității lucrătorilor expuși la riscuri deosebite;
- d) orice efecte indirecte asupra securității lucrătorilor, care rezulta din interacțiunile dintre vibrațiile mecanice și locul de muncă sau alte echipamente de lucru;
- e) informațiile furnizate de producătorii echipamentelor de muncă, potrivit legislației în vigoare;
- f) existența echipamentelor similare, proiectate astfel încât să reducă nivelurile de expunere la vibrațiile mecanice;
- g) prelungirea expunerii la vibrații transmise întregului corp în afară programului de lucru normal, sub responsabilitatea angajatorului;
- h) condițiile de muncă specifice, cum ar fi temperaturile scăzute;
- i) informațiile corespunzătoare obținute din supravegherea sănătății, inclusiv informațiile publicate, în măsura în care este posibil.

ART. 11

(1) Angajatorul trebuie să fie în posesia unei evaluări a riscurilor, potrivit prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, și trebuie să identifice măsurile care trebuie luate potrivit secțiunilor a 2-a și a 3-a din prezentul capitol.

(2) Evaluarea riscurilor trebuie înregistrată pe un suport material și trebuie să includă o justificare a angajatorului potrivit căreia natura și amploarea riscurilor legate de vibrațiile mecanice nu necesită efectuarea unei evaluări mai complete a acestora.

(3) Evaluarea riscurilor trebuie să fie actualizată periodic, în special dacă s-au produs schimbări semnificative sau dacă rezultatele supravegherii sănătății arată ca este necesară.

SECȚIUNEA a 2-a

Evitarea sau reducerea expunerii

ART. 12

(1) Riscurile care decurg din expunerea la vibrațiile mecanice trebuie să fie eliminate la sursa sau reduse la minimum, ținându-se seama de progresul tehnic și de existența măsurilor de reducere a riscului la sursa.

(2) Reducerea acestor riscuri se întemeiază pe principiile generale de prevenire prevăzute în legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE.

ART. 13

Pe baza evaluării riscurilor prevăzute în secțiunea 1 din prezentul capitol, din momentul în care valorile de expunere la care se declanșează acțiunea, prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) și la art. 6 alin. (1) lit. b), sunt depășite, angajatorul trebuie să instituie și să pună în aplicare un program de măsuri tehnice și/sau organizatorice menite să reducă la minimum expunerea la vibrații mecanice și riscurile legate de aceasta, ținând seama în special de:

- a) alte metode de lucru care implică o expunere mai scăzută la vibrații mecanice;
- b) alegerea echipamentelor de muncă adecvate, proiectate corespunzător din punct de vedere ergonomic, care să producă cele mai puține vibrații posibile, ținând seama de activitatea pentru care sunt destinate;
- c) furnizarea de echipamente auxiliare care reduc riscul leziunilor provocate de vibrații, cum ar fi scaunele care atenuează efectiv vibrația întregului corp și manerile care reduc vibrațiile transmise sistemului mana-braț;
- d) programe corespunzătoare de întreținere pentru echipamentele de muncă, locul de muncă și sistemele de la locul de muncă;
- e) proiectarea și amplasarea locurilor de muncă și a posturilor de lucru;
- f) informarea și formarea adecvată a lucrătorilor în vederea utilizării corecte și sigure a echipamentelor de muncă, pentru a le reduce la minimum expunerea la vibrațiile mecanice;
- g) limitarea duratei și intensității expunerii;
- h) programe de lucru corespunzătoare cu perioade de odihnă adecvate;
- i) furnizarea de îmbrăcăminte pentru protejarea împotriva frigului și umezelii a lucrătorilor expusi.

ART. 14

Lucrătorii nu trebuie să fie expusi în nici o situație la niveluri superioare valorii limită a expunerii.

ART. 15

(1) Dacă valoarea limită a expunerii este depășită, în ciuda măsurilor luate de către angajator pentru a respecta prevederile prezentei hotărâri, acesta trebuie să ia imediat măsuri pentru a reduce expunerea sub valoarea limită a expunerii.

(2) Angajatorul trebuie să identifice motivele pentru care valoarea limită a expunerii a fost depășită și, în consecință, trebuie să îmbunătățească măsurile de protecție și prevenire pentru a preveni o nouă depășire a acesteia.

ART. 16

Potrivit prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să adapteze măsurile prevăzute în prezenta secțiune la necesitățile lucrătorilor expusi la riscuri specifice.

SECȚIUNEA a 3-a
Informarea și formarea lucrătorilor

ART. 17

(1) Fără a aduce atingere prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să asigure ca lucrătorii expuși riscurilor generate de vibrații mecanice la locul de muncă și/sau reprezentanții acestora să beneficieze de informații cu privire la rezultatul evaluării riscurilor prevăzute la art. 7 și de o formare corespunzătoare.

(2) Informarea și formarea prevăzute la alin. (1) trebuie să se refere în special la:

a) măsurile luate în aplicarea prezentei hotărâri pentru a elimina sau reduce la minimum riscurile datorate vibrațiilor mecanice;

b) valorile limita ale expunerii și valori de expunere de la care se declanșează acțiunea;

c) rezultatele evaluărilor și ale măsurărilor vibrațiilor mecanice efectuate potrivit secțiunii 1;

d) leziunile care ar putea fi produse de echipamentele de lucru utilizate;

e) cum și de ce trebuie detectate și raportate semnele de leziune;

f) condițiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea sănătății;

g) practici de lucru sigure pentru minimizarea expunerii la vibrații mecanice.

SECȚIUNEA a 4-a
Consultarea și participarea lucrătorilor

ART. 18

Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora în ceea ce privește aspectele reglementate de prezenta hotărâre trebuie să se realizeze potrivit prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE.

CAP. III

Supravegherea sănătății

ART. 19

(1) Fără a aduce atingere prevederilor legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE, Ministerul Sănătății adoptă dispoziții pentru a asigura supravegherea corespunzătoare a sănătății lucrătorilor în raport cu rezultatul evaluării riscurilor prevăzute la art. 7, dacă acesta indică un risc pentru sănătatea lor.

(2) Aceste dispoziții, inclusiv cerințele specificate pentru dosarele medicale și disponibilitatea acestora, sunt în conformitate cu reglementările în vigoare.

ART. 20

(1) Supravegherea sănătății trebuie să contribuie la prevenirea și diagnosticarea rapidă a oricărei afecțiuni legate de expunerea la vibrații mecanice.

(2) Rezultatele supravegherii medicale trebuie să fie luate în considerare la aplicarea măsurilor de prevenire la un anumit loc de muncă.

ART. 21

Trebuie să se asigure supravegherea medicală corespunzătoare atunci când:

a) expunerea lucrătorilor la vibrații este de așa natură încât poate fi stabilită o legătură între această expunere și o boală identificabilă sau efecte dăunătoare asupra sănătății;

b) este probabil ca afecțiunea sau efectele să apară în condițiile de lucru specifice ale unui anumit lucrător;

c) există tehnici testate pentru detectarea afecțiunii sau a efectelor dăunătoare asupra sănătății.

ART. 22

Lucrătorii expuși la vibrații mecanice superioare valorilor prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) și la art. 6 alin. (1) lit. b) au dreptul la o supraveghere corespunzătoare a sănătății în orice situație.

ART. 23

(1) Fiecare lucrător supus supravegherii sănătății potrivit art. 19-22 trebuie să aibă un dosar medical individual.

(2) Medicul de medicina muncii trebuie să actualizeze dosarele medicale prevăzute la alin. (1).

(3) Dosarele medicale prevăzute la alin. (1) trebuie să cuprindă un sumar al rezultatelor supravegherii sănătății realizate.

(4) Dosarele medicale prevăzute la alin. (1) trebuie să fie păstrate într-o formă adecvată pentru a permite orice consultare ulterioară, ținându-se seama de prevederile legislației în vigoare privind secretul medical.

(5) Copii ale dosarelor medicale prevăzute la alin. (1) pot fi furnizate, la cerere, direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București.

(6) Lucrătorul trebuie să aibă acces, la cerere, la propriul sau dosar medical.

ART. 24

Atunci când, în urma supravegherii stării de sănătate, se constată că un lucrător suferă de o anumită boală sau de efecte negative asupra sănătății, pe care un medic sau un medic de medicina muncii le considera a fi rezultatul expunerii la vibrații mecanice la locul de muncă, lucrătorul trebuie:

a) să fie informat de către medic sau de medicul de medicina muncii cu privire la rezultatul care îl privește personal;

b) să primească informații și sfaturi cu privire la orice supraveghere a sănătății la care trebuie să se supună după încheierea perioadei de expunere.

ART. 25

(1) Atunci când, în urma supravegherii sănătății, se constata ca un lucrator suferă de o boala identificabila sau manifestări ale efectelor adverse asupra sănătății, pe care un medic sau un medic de medicina muncii le considera a fi rezultatul expunerii la vibratii mecanice la locul de munca, angajatorul trebuie:

a) sa fie informat cu privire la orice rezultate semnificative ale supravegherii sănătății, cu respectarea secretului medical;

b) sa revizuiasca evaluarea riscului efectuată potrivit secțiunii 1 din cap. II;

c) sa revizuiasca măsurile prevăzute pentru eliminarea sau reducerea riscurilor, potrivit secțiunii a 2-a din cap. II;

d) sa țină seama de recomandările medicului de medicina muncii sau ale direcțiilor de sănătate publica județene și a municipiului București, pentru punerea în aplicare a oricăror măsuri necesare pentru eliminarea sau reducerea riscului, potrivit secțiunii a 2-a din cap. II, inclusiv sa aibă în vedere posibilitatea de a atribui lucrătorului un alt post de lucru unde nu exista riscuri de expunere;

e) sa asigure supravegherea continua a sănătății și sa ia măsuri pentru a fi reexaminata starea de sănătate a oricărui alt lucrator care a fost expus în mod similar.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. e) medicul de medicina muncii sau direcțiile de sănătate publica județene și a municipiului București pot propune ca persoanele expuse sa fie supuse unui control medical.

CAP. IV

Dispoziții finale

ART. 26

(1) Echipamentele de munca ce au fost sau sunt puse la dispoziția lucrătorilor înainte de data de 1 iulie 2007 și care nu permit respectarea valorilor limita ale expunerii, ținându-se seama de ultimele progrese tehnice și/sau de măsurile organizatorice luate, pot fi utilizate pana la data de 1 iulie 2010.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) echipamentele de munca utilizate în agricultura și silvicultura, care pot fi utilizate pana la data de 1 iulie 2014.

ART. 27

În conformitate cu principiile generale ale protecției sănătății și securității lucrătorilor, în cazul transportului maritim și aerian, în împrejurări bine întemeiate, se vor face excepții de la art. 14 și 15 în ceea ce privește vibratiile transmise întregului corp, dacă, date fiind dezvoltarea actuala a tehnicii și caracteristicile specifice ale locurilor de munca, nu este posibil sa se respecte valoarea limita a expunerii, în ciuda măsurilor tehnice și/sau organizatorice luate.

ART. 28

(1) În cazul în care expunerea unui lucrator la vibratii mecanice este, de regula, inferioară valorilor expunerii zilnice

de la care se declanseaza acțiunea, prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. b) și la art. 6 alin. (1) lit. b), dar variaza substanțial de la un moment la altul și poate depăși ocazional valoarea limita a expunerii, se vor face excepții de la art. 14 și 15.

(2) Valoarea medie a expunerii într-o perioada de 40 de ore trebuie sa fie mai mica decât valoarea limita a expunerii și trebuie sa existe dovezi care sa arate ca riscurile regimului de expunere la locul de munca sunt mai scăzute decât cele ale expunerii la valoarea limita a expunerii.

ART. 29

(1) Prevederile art. 27 și 28 se aplica numai în condiții care garantează, ținându-se seama de împrejurări speciale, ca riscurile sunt reduse la minimum și ca lucrătorii în cauza sunt supuși unei supravegheri mai atente a sănătății.

(2) Prevederile art. 27 și 28 nu se mai aplica imediat ce împrejurările care le justifica nu mai exista.

ART. 30

(1) Prezenta hotărâre intra în vigoare la data de 1 septembrie 2006.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abroga orice alte dispoziții contrare.

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2002/44/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenți fizici (vibrații), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 177/2002.

PRIM-MINISTRU
CALIN POPESCU-TARICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii,
solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul economiei și comerțului,
Codrut Ioan Seres

Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolaescu

p. Ministrul agriculturii,
pădurilor și dezvoltării rurale,
Nicolae Flaviu Lăzin,
secretar de stat

p. Ministrul integrării europene,
Andrian Ciocanea,
secretar de stat

București, 22 decembrie 2005.

Nr. 1.876.

ANEXA

VIBRATII MECANICE

A. VIBRATII TRANSMISE SISTEMULUI MANA-BRAȚ

1. Evaluarea expunerii

Evaluarea nivelului de expunere la vibrații transmise sistemului mana-braț se bazează pe calcularea valorii expunerii zilnice pentru o perioadă de referință de 8 ore $A(8)$, exprimată ca radacina medie patratică (rms) (valoare totală) a valorilor accelerației ponderate în frecvență, determinate pe axele ortogonale $a(hwx)$, $a(hwy)$, $a(hwz)$, definite în cap. 4 și 5 și în anexa A la standardul SR EN ISO 5349-1:2003.

Evaluarea nivelului de expunere poate fi făcută pe baza unei estimări realizate în funcție de informațiile furnizate de producători cu privire la nivelul emisiei din echipamentele de lucru utilizate, precum și pe baza observării practicilor de lucru specifice sau a unor măsurări.

2. Măsurare

Când se efectuează o măsurare în conformitate cu art. 7 din hotărâre:

a) metodele utilizate pot include esantionarea care trebuie să fie reprezentativă pentru expunerea personală a unui lucrător la vibrațiile mecanice în cauză;

b) metodele și aparatura utilizate trebuie adaptate la caracteristicile particulare ale vibrațiilor mecanice care urmează să fie măsurate, la factorii de mediu și la caracteristicile aparatului de măsurare, în conformitate cu standardul SR EN ISO 5349-2:2003;

c) în cazul dispozitivelor care trebuie ținute cu ambele mâini, măsurările trebuie efectuate pentru fiecare mână. Expunerea este determinată în raport cu valoarea cea mai ridicată dintre cele două; se dau, de asemenea, informațiile pentru cealaltă mână.

3. Interferente

Prevederile art. 10 lit. d) din hotărâre se aplică în special când vibrațiile mecanice interferează cu manipularea corectă a comenzilor sau cu citirea indicatoarelor.

4. Riscuri indirecte

Prevederile art. 10 lit. d) din hotărâre se aplică în special când vibrațiile mecanice interferează cu stabilitatea structurilor sau cu securitatea articulațiilor.

5. Echipamente individuale de protecție

Echipamentele individuale de protecție împotriva vibrațiilor transmise sistemului mana-braț pot fi prevăzute în programul de măsurări la care s-a făcut referire în art. 13 din hotărâre.

B. VIBRATII TRANSMISE ÎNTREGULUI CORP

1. Evaluarea expunerii

Evaluarea nivelului de expunere la vibrații se bazează pe calcularea expunerii zilnice A(8), exprimată ca accelerație continuă echivalentă pe o perioadă de 8 ore, calculată ca cea mai ridicată valoare (rms) sau ca cea mai ridicată valoare a dozei de vibrații (VDV) a accelerațiilor ponderate în frecvență, determinate pe cele trei axe ortogonale [1,4a(wx), 1,4a(wy), a(wz) pentru un lucrător așezat sau în picioare], în conformitate cu cap. 5, 6 și 7 din anexa A și din anexa B la standardul SR ISO 2631-1:2000.

Evaluarea nivelului de expunere poate fi făcută pe baza unei estimări realizate în funcție de informațiile furnizate de producători, cu privire la nivelul emisiei din echipamentele de lucru utilizate și pe baza observării practicilor de lucru specifice sau a unor măsurări.

În cazul transportului maritim se pot lua în considerație numai vibrațiile cu o frecvență mai mare de 1 Hz.

2. Măsurare

2.1. Când se realizează o măsurare în conformitate cu art. 7 din hotărâre, metodele utilizate pot include esanționarea care trebuie să fie reprezentativă pentru expunerea personală a unui lucrător la vibrația mecanică în cauză.

2.2. Metodele utilizate trebuie adaptate la caracteristicile specifice ale vibrațiilor mecanice ce urmează să fie măsurate, la factorii de mediu și la caracteristicile aparatului de măsurat.

3. Interferențe

Prevederile art. 10 lit. d) din hotărâre se aplică în special când vibrația mecanică interferează cu manipularea corespunzătoare a comenzilor sau cu citirea indicatoarelor.

4. Riscuri indirecte

Prevederile art. 10 lit. d) din hotărâre se aplică în special când vibrațiile mecanice interferează cu stabilitatea structurilor sau cu securitatea articulațiilor.

5. Amploarea expunerii

Prevederile art. 10 lit. g) din hotărâre se aplică în special când, datorită naturii activității, un lucrător beneficiază de încăperi pentru odihnă asigurate de către angajator.

Expunerea întregului corp la vibrații în aceste încăperi trebuie redusă la un nivel compatibil cu funcțiile și condițiile lor de utilizare, cu excepția cazurilor de forță majoră.
